

Política de relacions internacionals

“UN MÓN PER A CATALUNYA”

IDEES FONAMENTALS

Tota nació necessita auto-reconèixer-se com una entitat diferenciada; això és el que la fa expressió d'un poble amb idiosincràsia i personalitat pròpia. Però, alhora, necessita ser reconeguda per la resta de nacions del món: no hi ha identitat sense entitat. La lògica que deriva d'una nació afaiçonada és convertir-se en Estat. L'Estat és l'única argamassa que garanteix visibilitat, presència, respecte i consideració a una nació. Sense el vestit estatal, una nació es desdibuixa fins a desaparèixer entre l'anècdota folklòrica o l'eco remot de quelcom que va ser. Una nació amb tot el bagatge que la caracteritza (història, llengua i cultura pròpies, territorialitat clara...) i sobretot, la seva voluntat de projectar-se al món sense intermediacions és l'aval més clar per a presentar una candidatura per a l'accés a la condició d'Estat. Ser i voluntat de seguir sent són la clau de volta de la identitat i, per tant, de l'existència de la nació.

Si bé sentir-se nació i que et percebin com a tal és condició sine qua non per tal d'assolir la condició d'Estat, no ho és menys que la comunitat internacional posa les seves condicions d'accés i acceptació. És per això que tota nació que es vol convertir en Estat necessita desplegar unes relacions internacionals pròpies caracteritzades per una potent diplomàcia pública i d'una para-diplomàcia que funcioni com una Cancelleria a l'ombra en representació del futur Estat. La nostra diplomàcia pública i la nostra para-diplomàcia es basarien en posar en evidència el “colonialisme intern” (polític i econòmic) del que és víctima la nació catalana, potenciar el caràcter democràtic del plet nacional català, assegurar l'ordre intern, el lliure mercat i l'estabilitat del nou Estat i a establir aliances i simpaties amb altres Estats reconeguts.

L'independentisme català requereix d'afaiçonar aquesta relació internacional si vol tenir opcions de reconeixement. La nostra missió és assegurar un suport internacional, un pla de govern i una calendarització per a accedir a l'estatalitat. L'accés a la condició d'Estat de Catalunya radica essencialment en paràmetres geopolítics, més que no pas morals o de dret. Cal desplegar una acció internacional en la que “el valor geopolític i geoeconòmic” de Catalunya quedi patent en el sí d'Europa i en tota la política de seguretat de la Mediterrània. Cal projectar Catalunya com a valedora d'una reordenació de l'Europa Occidental, que doni saba nova a la revitalització de l'eix transatlàntic amb els EUA i, a la seva torna, a la projecció d'Occident i els seus valors. Un Estat català ha de ser valedor d'una Europa forta i d'un Occident respectat. Aquest plantejament és el que donarà credibilitat a Catalunya com a nou subjecte de l'escena internacional.

Des del 1714 fins ara, l'Estat-nació i l'absolutisme han estat el llast opressor de Catalunya. No hi havia món per als catalans. Era un escenari d'anul·lació i marginació. El 1989 amb la caiguda del Mur de Berlín, un nou món va néixer. El procés de globalització (lliure-mercat mundial i projecció de les societats democràtiques) i el seu conseqüent canvi de paràmetres geopolítics, geoestratègics i geoeconòmics ofereixen un horitzó adequat i adaptable al patró català. La contextualització de Catalunya en el redós de la Unió Europea i les seves ramificacions transnacionals dins el marc occidental, formulen un escenari on la diferència i el respecte democràtic poden esdevenir armes polítiques de primer ordre. Catalunya té al davant un món on pot encaixar i eines per a fer-se encaixar al marge de les actuals estructures estatals que la limiten i incapaciten política i econòmicament. És sobre aquest nou escenari i amb el bagatge històric de l'anterior, que s'ha de concebre qualsevol acció de relacions internacionals de caire independentista.

Així, doncs, advoquem una acció que tingui com a fil conductor la restitució d'una diplomàcia basada en la representativitat, la bilateralitat (drets i obligacions), el pactisme i el liberalisme humanista. Trets inconfusibles de la projecció internacional que sempre ha desplegat Catalunya en la seva història. I que els elements que la confegeixin i la representin tinguin una acreditació de coneixement de causa i el suficient vigor psíquic per a desplegar aquesta tasca en els fronts i destins que l'estratègia diplomàtica independentista cregui meritoris d'actuació.